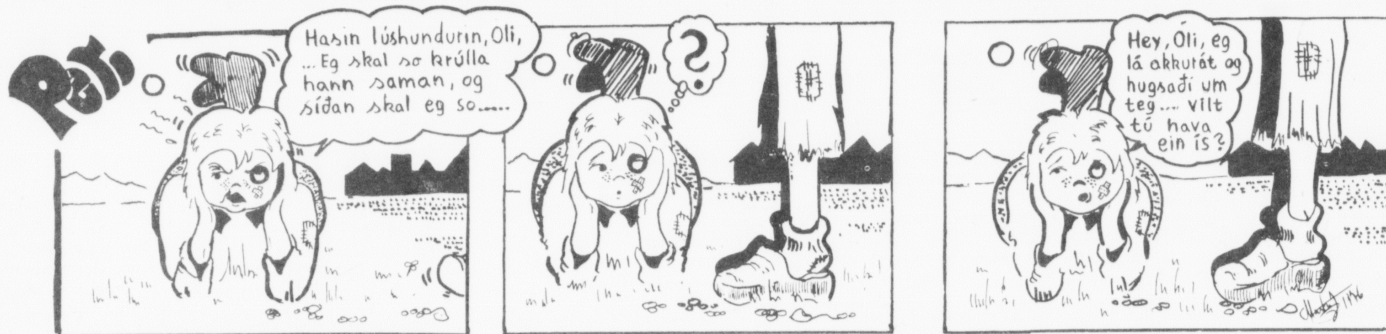

Nýtt S&K-felag — áhugi at stovna fleiri

— Kortini ikki aktuelt at stovna meginfelag av skrivstovu- og krambúðarfólkum, sigur Jákup Lamhauge, formaður í S&K í Havn

— Vit eru væl nøgdir við, at fólk uttan fyri Havnina eru farin at taka seg saman um at stovna feløg fyri skrivstovu- og krambúðarfólk.

Hesa viðmerking hevur formaðurin í S&K-felagnum í Havn, Jákup Lamhauge, í sambandi við, at systirfelag er stovnað í Klaksvík.

Tað hendi á fundi á Klaksvíkar Sjómansheimi mána-kvöldið.

Felagið er yrkisfelag fyri skrivstovu- og krambúðarfólk og fyri starvsfólk á heilsølum og bilstøðum.

S&K í Klaksvík er stovnað í samarbeiði við S&K í Havn, og umboðsmenn fyri felagið vóru eisini við á stovnandi fundinum mána-kvöldið. Felagið í Klaksvík ætlar at ganga eftir sama sáttmála sum felagið í Havn og kemur at virka frá 1. januar 1977.

Í fyrsta umfari vórðu 25 limir teknaðir. Í arbeiðsnevndina vórðu vald Janhild Sørensen, Anna Mikkelsen, Rasmus Jacobsen, Albertha McLoud og Ann Petersen. Nevndin hevur ikki skipað seg enn.

Áhugi í øðrum plássum
Formaðurin í S&K í Havn, Jákup Lamhauge, upplýsir, at tað er áhugi í fleiri plássum uttan fyri Havnina at stovna yrkisfeløg fyri skrivstovu- og krambúðarfólk.

— Eitt dømi er í Eystur-oyggi, og harumframt verður okkara sáttmáli eisini nýttur á summum arbeiðsplássum, sigur Jákup lamhauge.

Tá S&K varð stovnað í havn varð kravt frá arbeiðsgevarunum, at felagið skuldi verða landsumfatandi.

— Vit gjørdur royndir til tess, og áhugi var fyri tí, men tað varð kortini av ongum. Nú eru tvey feløg í landinum við sama endamáli, og møguleikar eru fyri at stovna eitt meginfelag av skrivstovu- og krambúðarfólkum, men tað

er ikki aktuelt í løtuni, sigur Jákup Lamhauge.

400 limir í Havn

S&K felagið í havn hevur 400 limir. Tað varð stovnað í oktober 1973, og undirtøkan varð góð beinanvegin. Felagið hevur eisini havt alstóran týðning fyri limirnar lønarliga.

Svar til djóravín

Í »14. september« tann 21. september, stóð bræv til okkara, undirskrivað Djóravínur.

Um brævskrivarin veruliga er djóravínur ella bert prinsipielt imóti Djóraværndarfelagnum, veit bert hann sjálvur. Vit vilja halda mest tað seinra.

Harafturat ivast vit í, um hann hevur lisið alla lýsingina, tí um so var, hevði hann sæð, at har eisini stóð: Hundar við ongum hundatekni er Djóraværndarfelagið ikki longur fært fyri at taka sær av.

Fyri at onging misskiljing skal vera, vilja vit her greiða frá, hvi lýsingin kom:

At her er satt hundaóskil í Havn, vita vit øll: vit vita eisini, at tað er ólógligt, at hundar ganga leysir í býnum. Teir hundar, ið ganga leysir við húsinu, har teir hoyra til, eru vit ikki úti eftir at fanga; tað er ikki teir spurningurin snýr seg um, men hinir, ið reika runt um býin, og eru til ampa bæði fyri fólk, bílar og aðrar hundar, ið ferðast í tjóðri saman við eigarunum, soleiðis sum lógin býður. Politiið hevur fangað nógvar

leysar hundar, og hava hundarnir hundatekni, verður sagt eigarunum frá, og teir rinda so í flestu fornum eina bót.

Hinar ómerkta hundarnar, og teir eru ikki so fáir, hevur politiið ikki umstøður at hava inni. Hesar seinastu dagarnar, har politiið fekk fleiri ómerkta hundar inn, vóru teir noyddir at hava teir standandi úti í einum bili, har teir uttan iva stóðu bæði svangir og tystir!

Vanligt hevur verið, at Djóraværndarfelagið tá varð boðsent, og vistu vit so heldur ikki, hvat hundarnir hoyrdu heima, tóku vit okkum av teimum. Hesar hundar høvdu vit ofta inni í 2—3 dagar, áðrenn komið var fram á eigararnar! Hetta hevur gingið higartil, tí djóragóðir limir hildu tað vera harmuligt, at hundarnir skuldu verða avlivaðir; men hesa seinastu tíðina hevur verið so gott sum hvønn dag onkur hundur at taka sær av, og nú makta vit hetta ikki longur.

Felagið hevur ongi hús til harraleysar hundar; vit tóku teir heim privat, máttu ofta læsa okkara egnu djór inni í einum

— Serliga eru tað tey lægst løntu, sum hava fingið stóran lænarbata. Sum dømi kann nevast, at meðallønin hjá teimum lægst løntu var einar 1200 kr. um mánaðin, áðrenn felagið varð stovnað. Tá felagið varð stovnað og fyrsti sáttmálin varð gjørdur eitt ár aftaná varð meðallønin hjá hesum somu hækkað til einar 2100 kr., sigur Jákup Lamhauge.

Ta fyrstu tíðina andøvdur arbeiðsgevararnir nógvi imóti ætlanini um at stovna yrkisfelag fyri skrivstovu- og krambúðarfólk, men Jákup Lamhauge sigur, at nú gongur tað heilt væl.

— Kortini hava einstøk mál verið fyri í rættinum, har onkur av limum okkara hevur verið uppsagdur, men rætturin hevur givið okkum viðhald í øllum tilíkum málum, endar Jákup Lamhauge.

slikar hundar, men tað er stórt arbeiði av tí, og tað er verri enn so altíð, at hundurin trívist í einum øðrum húsi.

Vit vórðu tí samd við politiið, ið annars vildi avliva teir ómerkta hundarnar, at ein ávaring skuldi setast í bløðini til allar hundaegirar í Havn; so veit eigarin hvar hendir. Ein góður hundaegirari saknar sin hund, um hann ikki er við hús um kvöldið, og hvør ómakur er tá í at spyrja hjá lögregluni, um teir hava hundin inni?

Samtíðis kunnu vit siga, at Djóraværndarfelagið hvørki fangar ella avliva teir, og hevur ongantið gjørt tað; tað er politiið, ið tekur sær av tí.

Okkara uppgáva er alt annað enn lott. Djóravínur sigur felagið vera miseyðnað, tí vit ikki taka okkum av harraleysum hundum; onnur siga felagið vera miseyðnað, júst tí tað tekur sær av teimum, og ikki greiðir stórra spurningar, ið eru átroðkandi. Ringt er at tæna fleiri harrum! Men vit í nevndini gera eftir forimuni tað mesta og besta vit kunnu, og um onnur vilja hjálpa, so eru tey vælkomin í felag okkara!

Kanska Djóravínur hevur hús og umstøður at taka sær av teim harraleysu hundunum? Vit skulu ikki forða honum í tí, men omaná alt stríðið, ið vit kenna til fulnar, skal hann ikki bara vænta sær tókk, men eisini ábreiðslur og ótökk, tí soleiðis eru royndir okkara fyri tað mesta.

Hjá tí almenna mótir felagið ikki stórligan vælvilja, men vit vilja tó halda áfram við arbeiðnum, og vóna, at felagið fer at vaksa, so tað fær stórra ávirkan og meira av skafti enn higartil, tí spurningarnir eru nógvir at takast við.

Til seinast svar til tað Djóravínur skrivur um, at Djóraværndarfelagið skuldi upplýst fólk, sum ætla at fáa sær djór at passa, um hvussu tey skulu fara við teimum. Jú, tað gera vit fegin, sjálvt um vit ikki eru serkonir djórapassarar, og hetta har fyrr nevnt í bløðunum. Annars ber jú eisini til at spyrja onnur, ið hava somu djór, og hava havt tey leingi, um ráð.

Nevndin fyri
Djóraværndarfelagið

